

GCL - BERICHTEN

Beste vrienden,

Onlangs las ik in een GCL-fiche van Wauthier de Mahieu SJ de verzen uit Mt 7, 13-14, waarin staat dat de weg die naar de ondergang leidt breed is, daarentegen de weg die naar het leven leidt is smal én er zijn maar weinig mensen die hem vinden.

We kunnen allicht snel voorbeelden opsommen van mensen die op die brede weg lopen. Maar kijken we ook even naar onszelf. Want het ongeluk wil dat elke weg de schijn inhoudt van het tegendeel. En de keuzes moeten bovendien telkens opnieuw worden gemaakt. Een veilig pad voor nu lijkt soms beter dan een onzekere bestemming die niet onder onze controle valt. We kennen allicht ook voorbeelden waarin onze bezorgdheid voor vandaag onze aandacht voor de ander inperkt. Het is al te verleidelijk om eerst in te gaan op de meest schreeuwende noden en verlangens. En zo misschien meer op ons zelf gericht te zijn en ons leven te zien verschrallen.

Maar i.p.v. onszelf te beladen met een schuldvraag is het nog zinvoller om eerst te kijken naar de kleine tekenen van hoop die we hebben ervaren doorheen de dag. Momenten van ontmoeting, gratis geven en ontvangen, kortom van dankbaarheid en aandacht voor de ander. Dingen waaruit we meer troost uit haalden dan van wat op onze eigen 'to do list' stond.

In deze kersttijd mogen we ons meer dan ooit bewust worden van een God die ons tegemoet komt, net in een schrale en kille omgeving. Hij komt naar ons in de vorm van een medemens die opgemerkt wordt door eenvoudige mensen die de wacht houden, zonder te kunnen vermoeden wat aan hen zou gebeuren.

Ivo Raskin,
Voorzitter GCL-Vlaanderen

De hoop is als een klein meisje

Eind april dit jaar 2015 hield de Italiaanse GCL-stuurgroep haar nationaal congres in Frascati van waaruit zij naar Rome kwamen voor een audiëntie met paus Franciscus op 30 april. Bij deze gelegenheid waren er GCL-delegaties uit verschillende Europese landen. Gezien de missionaire liga van de studenten en oud-studenten van jezuïetencolleges uit Italië eveneens hun nationaal congres hielden, waren ook zij aanwezig. Zo waren er een kleine 4000 mensen.

Anne Rotsaert was erbij en neemt jullie mee naar deze GCL-audiëntie, deel 2.

Gedurende de audiëntie van eind april met paus Franciscus waar hij naar de vragen van GCL-leden en de oud-leerlingen van jezuïetencolleges luisterde, gaf hij ons het geheim van de beste manier om naar de grenzen te gaan. Aan grenzen is er geen gebrek: Zo zijn er de grenzen van 'gevangenen' (zie vorige GCL-berichten), of van vluchtelingen, zoals het nieuws ons de laatste tijd laat zien, of van zieken en uitgestoten mensen die geen hulp krijgen.

Tijdens deze audiëntie getuigde een jonge vrouw dat ze als lid van GCL de ervaring van verbondenheid en inzet voor anderen mocht beleven. Toch gaf ze toe dat ze, zoals vele jongeren, toch soms de hoop verliest. Vandaar haar vraag: "Help ons te geloven dat God ons nooit verlaat... en dat wij, jongeren, nog dromen mogen hebben en op God kunnen rekenen" Of anders gezegd: "Wij helpen mensen in nood maar wij vragen ons soms af: God, waar ben je?"

Het antwoord van paus Franciscus luidde: "Laat u de hoop niet ontnemen!"

Over welke hoop gaat het? Hoop om materiële zaken te verwerven? De hoop op een rustig, comfortabel leven waarmee ik een bepaald doel bereik? (job, familie, bezit, ...) Is dit de christelijke deugd die we 'hoop' noemen? Of gaat het eerder in de richting van: "Als ik bereid ben om te helpen, wat zal mij dan zo bewegen om in moeilijke omstandigheden vol te houden?" Hoop is nodig...Wat betekent nu precies die ene deugd, de hoop?

In het Nieuwe Testament (1 Kor. 13,13) vinden we de drie goddelijke deugden terug: hoop, geloof en liefde. Onder 'deugd' wordt verstaan: een karaktertrek (virtus) die leidt tot moedige acties: liefde, hoop, vreugde, goedheid, barmhartigheid, beschikbaarheid, trouw, waarheid, recht, nederigheid, zelfbeheersing, soberheid, zuiverheid,...

Paus Franciscus ging aldus verder: "Ik zal inderdaad in geval van corruptie zien en vaststellen dat bijvoorbeeld een beroep, bedoeld om mensen te helpen, kan misbruikt worden als een winstgevende bron. Zo verrijken veel mensen zichzelf door, zodra ze eenmaal succes hebben, hun carrière uit te bouwen, op kosten van anderen...Zelf heb je het er lastig mee. Je ziet de oneerlijkheid en je vraagt je bij jezelf af welke zin het heeft om zelf nog aan een 'betere wereld' te werken. Hoe ga je daarmee om? Waar blijft de hoop?"

Deze innerlijke houdingen zorgen ervoor dat de hoop nooit afwezig is. Daarbij kan deze hoop alleen maar ontvangen worden. Zij doet mij volhouden, luisteren, de realiteit lezen waarin ik ben, en eerlijk zoeken naar juiste, eerlijke oplossingen. Paus Franciscus verwees ook naar Charles Péguy, een Franse dichter die het in mooie poëzie verwerkte. Blijf even stilstaan bij deze Nederlandse vertaling:

De hoop is als een klein meisje (Charles Péguy).

**Het geloof, zegt God, waar ik het meest van hou,
de liefde waar ik het meest van hou, is de hoop.**

Geloof, dat verwondert me niet.

Liefde, dat is geen wonder. (...)

Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop.

Daar ben ik van ondersteboven.

**Ze zien toch wat er in de wereld allemaal omgaat
en ze geloven**

dat het morgen allemaal omslaat.

Wat een wonder is er niet voor nodig

dat zij dat kleine hoopje hoop

nooit als overbodig

ervaren maar met voorzichtige gebaren

in hun hand en in hun hart bewaren,

een vlammetje dat keer op keer weer

wankelt en dreigt neer te slaan

maar altijd weer weet op te staan,

en nooit wil doven.

Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven.

Ch. PÉGUY, *Le Porche du mystère de la deuxième vertu* (vertaling Frans Van Bladel SJ)

Om stil van te worden! Dit gedicht roept een oude herinnering op. Vele jaren geleden was ik in een missiepost te midden van Oegandese vluchtelingen in Noord-Oost Congo, in volle brousse. Eens de vluchtelingen de eerste noodzakelijke hulp hadden gekregen, hielp de missiepost hen weer alléén recht op te staan en te voorzien in hun levensmiddelen. Ze mochten immers de vruchtbare grond waar ze verbleven, bewerken en groenten kweken. Zo vonden zij ook stilaan hun menswaardigheid terug. Ik ontmoette er Mama Marcelina, een kranige jonge weduwe met zeven jonge kinderen. Haar man was in de oorlog vermoord. Iedere morgen woonde zij de vroege ochtendmis bij. Heel realistisch vocht ze moedig voor het leven, voor haar kinderen. Ook zij kweekte groenten, gaf breïles aan de jonge meisjes van het kamp, en deed al wat ze kon voor haar kinderen. Op een vroege avond ging ik met een novice van de jezuïeten die ook in de missiepost meewerkte, naar Mama Marcelina. Daar waren naast haar talrijke kroost nog anderen aanwezig voor het avondmaal. Wij werden meteen ook uitgenodigd! Wat wij ook aanvaardden... Wat een innerlijke ingesteldheid.

Zij heeft mijn manier van kijken en interpreteren veranderd. Vandaag herken ik bij haar die aanwezigheid van de kleine deugd "de hoop". Die hoop die haar zó naar de toekomst deed kijken dat zij er zich ook met hart en ziel voor inzette. Een nederige en dienstbare Mama Marcelina, een hart waar de hoop kan vertoeven. Ja, hoop is een gave die alleen op deze bodem van nederigheid en dienstbaarheid kan groeien. Een ware levensles. Ze bleef moedig doorgaan in het leven!

Nadat ik dit verhaal neergeschreven had, hoorde ik het nieuws van de vreselijke aanslagen in Parijs! Als eerste reactie stond ik gewoon versteld... Hier stelt zich de vraag plots heel scherp: Hoe de hoop niet verliezen? Misschien de woorden van de paus in mij laten naklinken... Laat u de hoop niet ontnemen!

Anne Rotsaert,
GCL-groep Hertoginnedal

Ter bezinning

Op weg naar Kerstmis . dat de kracht van de kleinste deugd , de hoop, onze tocht naar Kerstmis een diepere dimensie mag geven. God vergeet de mens niet, ook al wordt God door de mens wel dikwijls vergeten. Is God niet altijd op weg gegaan met zijn volk? Ook in moeilijke omstandigheden? En komt God zelf niet met de geboorte van Jezus bij ons, precies daar waar de grenzen zijn? Bracht hij ons daar niet de levende hoop om naar de grenzen te gaan?

"Heb ik ooit mensen ontmoet die ondanks grote moeilijkheden moedig verder bleven of blijven werken, leven, en die in mij iets veranderd hebben, waarvoor ik dankbaar kan zijn?

"Hoe kan ik ondanks de dramatische aanvallen in Parijs, mij de hoop niet laten ontnemen?

"En God kwam ons in deze wereld van geweld tegemoet... Wat wil ik Hem aanbieden? En wat wil ik Hem vragen of toevertrouwen?"

Film: Beasts of the Southern Wild (2012)

Een paar jaar geleden bekeken we met onze GCL-groep Yes de film "Beasts of the Southern Wild". Trees had dit prachtig voorbereid door ons vooraf al vragen te sturen om over na te denken, zonder de film bekeken te hebben.

De film

Verenigde Staten

Drama / Fantasy

93 minuten

geregisseerd door [Benh Zeitlin](#)

met Quvenzhané Wallis, Dwight Henry en Jonshel Alexander

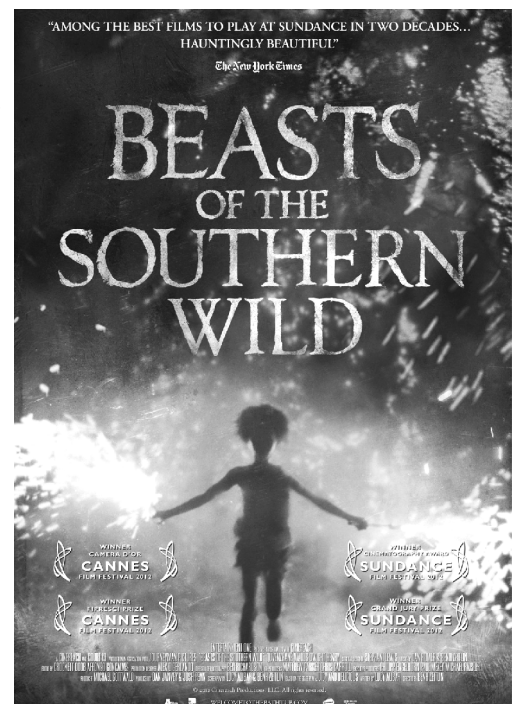
Hushpuppy, een onversaagd zesjarig meisje, woont bij haar vader, Wink, in "de Badkuip", een gemeenschap ten zuiden van de Mississippi-Delta, aan de rand van de wereld. Alhoewel Wink van zijn dochter houdt, bereidt hij haar met harde hand voor op de ineenstorting van het heelal; op een periode waarin hij er niet meer zal zijn om haar te beschermen. Wanneer Wink een mysterieuze ziekte krijgt, raakt de natuur van slag en stijgen de temperaturen. De ijskappen smelten en een leger van prehistorische wezens genaamd aurochs wordt losgelaten. Met het water dat steeds maar stijgt, de aurochs die komen en de gezondheid van Wink die achteruit gaat, gaat Hushpuppy op zoek naar haar verloren moeder.

De vragen

1. Zijn er plekken in mijn leven die voor me zo heilig zijn en waarvoor ik vecht om er te kunnen blijven, ook al loop ik daar gevaar?
2. De plaats waar de film zich afspeelt is afgesloten van de rest van de wereld door een enorme dijk. Beide kanten van de dijk begrijpen elkaar niet, ze bekijken de dingen op een zeer verschillende manier. De bewoners aan de ene kant vrezen voor gezagsdragers en de overheid terwijl de mensen aan de andere kant bang zijn voor het water. De mensen aan de ene kant leven van industrie, geld speelt een grote rol en macht is een belangrijke factor. Of zoals het hoofdpersonage het zegt: *"Baby's zitten er in karretjes, vis zit er verpakt in plastic,..."* Aan de andere kant heerst volledige vrijheid. Er is geen onderscheid tussen arm en rijk, er is geen geld, technologie en racisme. Enkel moedige, sterke en hartstochtelijke mensen.
Zie je sporen van een dergelijke opdeling in onze wereld?
Wat doet dit aan mij?
3. *"I'm your daddy, and it's my job to take care of you, OK?"* - *"My only purpose in life is to teach her how to make it."* Dit zijn twee uitspraken van de vader-figuur aan zijn dochtertje in de film. Wat roept deze ingesteldheid van de vader bij je op als je denkt aan je eigen opvoeding?
4. In de film komen af en toe oerossen in beeld. De oerossen zijn een weerspiegeling van het einde, het bedreigende. Alles wordt opgeslorpt of opgegeten door iets groters. Ken je soms de dreiging van oerossen in je leven? Waar zie jij de oerossen? Hoe ga je ze te lijf?

De film was voor ons een confrontatie met onze persoonlijke denkbeelden en de uitwisseling verliep dus heel ignatians, betrokken op het leven.

Ann Siewu, GCL-groep Yes

Onze Poolse naam is WŻCh (Wspólnota Życia Chrześcijańskiego - Gemeenschap Christelijk Leven). De eerste vier gemeenschappen ontstonden tussen 1978 en 1982, na de vernieuwing van de beweging op wereldvlak. De Poolse GCL werd in 1986 officieel een onderdeel van de Wereld-GCL. Sindsdien is het aantal steeds gestegen.

Vorig jaar (2014) waren er 550 leden, waarvan 77% vrouwen. We zijn in 17 steden vertegenwoordigd en vormen in totaal 60

groepen, met een bijkomende satellietgemeenschap van Poolse migranten (60 personen) in Chicago.

De meeste plaatselijke gemeenschappen ontstonden daar waar jezuïeten aanwezig waren. Een van de doelstellingen voor de nabije toekomst is een nauwere samenwerking met de Sociëteit van Jezus. Andere doelstellingen die de vroegere en de huidige nationale ExCo nastreven zijn: ons bewuster worden van de aard en de betekenis van onze lekenroeping binnen de Kerk, geleidelijk aan apostolische netwerken vormen (waar ook personen van buitenaf bij worden betrokken), inspiratie zoeken, het Lokale Gemeenschapsforum ondersteunen en ermee uit te wisselen.

Het valt op dat we geen leden onder 25 jaar hebben! JEUGD was een van de grensgebieden die in Libanon als prioriteit naar voren kwam. Binnenkort vinden in Krakow de WJD plaats. Beide elementen bemoedigen ons om nieuwe manieren te vinden om jongvolwassenen te bereiken. De ideeën die tijdens de Eurolinkbijeenkomst in Slovenië zijn ontstaan zullen in belangrijke mate aan dit proces bijdragen.

In Polen kun je officieel lid worden door een engagement: we hebben 233 personen (43 %) die tijdelijk geëngageerd zijn en 96 personen (18%) voor het leven. Het kan interessant zijn te weten dat we ermee instemmen om de gemeenschap met 1% van ons maandelijks salaris te steunen (daar worden leningen en andere ingrijpende financiële engagements van afgetrokken). Basisgemeenschappen komen, afhankelijk van hun beschikbaarheid, een keer per week of om de twee weken samen. Er bestaat geen algemeen vormingsprogramma, maar tot nu toe begonnen veel groepen hun vorming met meditatie die gebaseerd zijn op fragmenten uit "Het verhaal van de pelgrim" om de heilige Ignatius te leren kennen. Op zaterdag, 14 november, begonnen 80 leden een opleiding van twee jaar voor begeleiders en groepsverantwoordelijken. GCL-leden die gespecialiseerd zijn in psychologie, geestelijke begeleiding, enz. geven de lessen.

Een van de recente grote evenementen in onze nationale gemeenschap was het GCL Eurokamp in augustus, met gasten uit Hongarije, Duitsland en Frankrijk. Het programma van de bijeenkomst (die over het thema "familie" ging) was zeer gevarieerd en combineerde geestelijk voedsel met ontspanning en integratie. We baden samen, luisterden naar de lezingen, wisselden uit in kleine groepjes, amuseerden ons in het bos en het zwembad en woonden een prachtig pianoconcert bij. Dankzij een open, eerlijke en vrijgeveige houding slaagden we erin om de spanningen te overbruggen en een echte gemeenschap te vormen. Tijdens de laatste uitwisseling kwam de dankbaarheid om de bijeenkomst naar boven, waar de universele taal van de liefde alle taalbarrières hielp overwinnen. Na de activiteiten ter plaatse volgde een vierdaagse pelgrimstocht in de voetsporen van Johannes Paulus II, met pater Luke Rodriguez SJ, gedelegeerde van de Algemene Overste voor de wereld-GCL.

Anna Wilamek, Eurolink Polen

Vertaling: Nathalie Salazar, GCL-groep 'Ontmoeting'

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschappen van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin - Warotstraat 19A - 3020 Herent - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Ward Biemans SJ, Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland

Redactie GCL-berichten: Renate Cauwels, Ward Biemans SJ, Ann Sieuw, Cecilia Vanneste - gcl-berichten@telenet.be

Vormgeving: Ludwig Van Heucke SJ

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50)

GCL-rekeningnummer: IBAN: Be54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

Eurolink meeting in Ljubljana/Slovenië 22-25 oktober 2015

JONGEREN KUNNEN JONGEREN ENTHOUSIASMEREN

Na een vlucht van bijna 2 uren, landden we in de luchthaven. We zijn met 6 Belgen: Tomé en François-Xavier voor de Franstalige GCL, Denis voor de wereld-GCL, Ann voor GCL Europa, en Nathalie en ikzelf voor GCL-Vlaanderen. België zendt zijn zonen en dochters uit.

De bijeenkomst ging door in een dorp op ongeveer 15 km van Ljubljana. Het is een betoverende streek. Rustig, groen, met zicht op enkele Alpenbergen. Het is prachtig weer. We kunnen een wandeling doen en ondertussen een grote tak zoeken voor de decoratie van ons lokaal. We verblijven in een eenvoudig, maar toch heel comfortabel bezinningshuis, gerund door zusters Ursulinen.

s' Anderendaags start de bijeenkomst. Het thema is 'JONGEREN en GCL'. Binnen GCL beschouwt men mensen tot en met 39 jaar als jongere. We zijn met 14 jongeren op een totaal van 32 deelnemers.

Een analyse maakte duidelijk dat op een paar uitzonderingen na er in Europa 10 tot 20 procent jongeren in de diverse GCL-landen zijn.

Verder maakten we kennis met enkele best practices. In Frankrijk hebben ze bijv. positieve ervaringen met een reeks bijeenkomsten voor beginnelingen met een open programma waar je dus kunt afhaken in de loop van het jaar.

Op enkele plaatsen probeert men aanwezig te zijn in de universiteiten. Portugal werkt met een vormingsprogramma van 3 jaar.

Italië lichtte het vluchtelingenproject in Sicilië toe dat openstaat voor alle Europese jongeren die tegelijk een spirituele begeleiding willen.

Op de tweede lag de focus op het gebruik van youtube filmpjes om jong en ouderen een kans te geven op zoek te gaan in hun innerlijkheid, om de innerlijke stem op het spoor te komen.

Elke dag werd er gebeden en gezongen en was er een eucharistieviering. Er waren sessies in plenum, een workshop en geregeld uitwisselingen in kleine groep. En natuurlijk de vele uitwisselingen tussendoor!

Op zondag probeerden we enkele besluiten te trekken. De jongeren brachten een frisse, open en creatieve sfeer. Jong en oud kunnen elkaar verrijken. De ignatiaanse schat kan jongeren inspireren. Jongeren kunnen jongeren aantrekken en begeisteren. Charismatische jongeren zijn zeldzaam; we moeten proberen ze te vinden.

Ook voor GCL-Vlaanderen hopen we dat enkele jongeren gevonden worden, om door en voor jongeren, met de innerlijkheid en het geloof aan de slag te gaan. Momenteel telt GCL-Vlaanderen 2 jongerengroepen en her en der enkele jongeren.

Het was verkwikkend en deugdzaam om met jong en minder jong samen te zijn!

Geert Dutry

Lid van de groep Samuel, Eurolink voor GCL-Vlaanderen

De GCL-stuurgroep ging op weekend

Eind oktober hield de stuurgroep van GCL-Vlaanderen een vierde denkweekend. Dat weekend was al heel bijzonder door de aanwezigheid van twee EA's (= Ecclesiastical Assistants = officiële woord in wereld-GCL voor 'Kerkelijk Begeleiders' of 'Geestelijk Begeleiders'). Pieter-Paul Lembrechts SJ gaf de fakkel door aan Ward Biemans SJ. Zie GCL-berichten september 2015.

In het stuurgroep-weekend was vooral veel aandacht naar de toekomst van GCL-Vlaanderen en de resultaten vanuit de Eurolink meeting in oktober. Geert Dutry en Nathalie Salazar Medina waren daar aanwezig: Geert als Eurolink voor GCL-Vlaanderen, Nathalie als vertegenwoordiger voor de jongeren werking (zie elders in deze GCL-berichten).

Voor GCL-Vlaanderen zijn volgende prioriteiten belangrijk:

- 1) Hoe kunnen we jongeren bereiken? Hoe leggen we contacten? Jongeren moeten jongeren aanspreken. Vooral netwerken is belangrijk: Universitaire Parochie, IJD, Magis, GCL-kot, studentenhuizen SJ, colleges enz...
- 2) Er is veel werk in onze GCL-gemeenschap dat we met zes mensen niet rond krijgen. Hoe lossen we dat op?
 - a) We zoeken naar vrijwillige medewerkers. De enquête kan ons hierbij helpen: schrijven, website, liturgie, zingen,
 - b) We hebben nood aan mensen die zich willen vormen en een groep begeleiden zodat we nieuwe groepen kunnen starten. Dit is het niveau 'roeping'. Tegelijk vragen sommige mensen ook naar een diepere spiritualiteit. Samen zoeken en ontdekken van nieuwe mogelijkheden qua vorming en begeleiding is noodzakelijk. We doen hiervoor beroep op onze enquête. We voorzien een bezoekje aan de peter/meter-groepen om meer gegevens te krijgen over onze leden los van de antwoorden online.
- 3) Hoe kunnen we het gemeenschapsgevoel aanwakkeren? Via regionale activiteiten. Wie neemt initiatief en wie doet mee? Er is reeds een heel goed voorbeeld: tijdens de vastenperiode organiseerde Cecilia (groep Amar y Servir) wekelijks in de Oude Abdij een sobere maaltijd met en voor alle GCL'ers + geïnteresseerden.
- 4) GCL-Vlaanderen wil de stuurgroep verjongen. Ben je geïnteresseerd? Richt je vraag naar onze voorzitter Ivo Raskin: info@gclvlaanderen.be

De GCL-enquete

In de stuurgroepvergadering van 31 oktober jl. hebben we de resultaten van de enquête besproken die naar alle Vlaamse GCL-leden is gestuurd. Op dat moment hadden we 32 formulieren terug gekregen. Een aantal elementen hieruit. Het valt op, dat een flink percentage van de GCL-leden graag zingt, meehelpt een viering voor te bereiden en daarin een actieve rol vervult of wil vervullen. Verreweg de meesten die de enquête hebben ingevuld, gaat naar GCL om geloofsgenoten te ontmoeten. Men verlangt bij GCL persoonlijke verdieping, soms zelfs meer dan GCL te bieden heeft. Een meerderheid stelt dat GCL helpt om in het dagelijks leven te onderscheiden en keuzes te maken. Ongeveer de helft van de respondenten is geïnteresseerd in regionale activiteiten met andere GCL-groepen. Een opvallend hoog percentage (86%) vindt geloofsbeleving in het gezin belangrijk voor de Vlaamse GCL-gemeenschap. Verschillende GCL'ers willen een 'bijzonder' GCL-engagement op zich nemen, zoals het meewerken aan het onthaal van nieuwe mensen, groepsbegeleider worden of iets uitwerken voor jongeren. De stuurgroep zal in de komende tijd bekijken hoe zij hieraan met GCL-leden nadere invulling kan geven.

Mag+s kennismakingsweekend

Van 13 tot 15 november jl. vond in Drongen het Kennismakingsweekend plaats voor Magis 2016, het ignatiaanse voorprogramma voor de Wereldjongerendagen, die volgend jaar in Polen zullen plaatsvinden. Zo'n tien jongeren namen eraan deel, waaronder verschillende jonge leerkrachten uit het middelbaar onderwijs. Lieven Billiet en Bénédicte Bosmans van de GCL-groep in Brussel gaven een enthousiast getuigenis van hun ervaringen met Magis in Loyola 2011 en Rio de Janeiro 2013. Als onderdeel van een klein sociaal 'experiment' (een veelgebruikte term van Ignatius) bezochten de jongeren de Arkgemeenschap in de Oude Abdij en de kansarmoedewerking SIVI in Gent, waarvoor zij tevens wat kleine klusjes deden.

Het Magisprogramma start op 15 juli in Lodz in Polen met zo'n 2000 deelnemers uit de hele wereld. Na drie dagen gaan de jongeren voor een week op 'experiment' in Polen, Litouwen, Tsjechië of Slowakije. Zo zullen er pelgrimstochten worden georganiseerd, te voet, per fiets of per kayak. Er zijn experimenten in de christelijke spiritualiteit, voor hen die zich in het gebedsleven willen verdiepen en verder culturele, ecologische, sociale of creatieve experimenten. Tijdens uitwisselingen wordt dagelijks op deze ervaringen gereflecteerd, door een respectvol luisteren en delen, op een wijze zoals die bekend is van GCL-bijeenkomsten.

Jongeren tussen de 18 en 30 jaar kunnen zich nog aanmelden voor Magis 2016, via mailadres magis@jezuieten.org. De inschrijving sluit eind februari 2016. In het weekend van 8-10 april zal een tweede introductieweekend plaatsvinden, eveneens in Drongen. Meer informatie over Magis is te vinden via www.magis2016.org.

Ward Biemans SJ

Brondag Oude Abdij ism GCL: Kiezen op het kompas van God 24 april 2016 (10-16u)

Via een lezing over het ignatiaanse begrip indifferentia en via een film gaan we aan de hand van persoonlijke vragen uitwisselen in groepjes.

Kan je deze datum al noteren als GCL-activiteit? in de GCL-berichten maart 2016 volgt meer info.

We willen vanuit GCL weer graag **agenda's van het jaar 2016** inzamelen voor de gedetineerden van de gevangenis van BRUGGE waar Leo De Weerd SJ als aalmoezenier werkzaam is.

Kun je ons helpen?

Je kunt ze afgeven met vermelding dat de agenda('s) bestemd zijn voor Leo De Weerd SJ.

-bij *Zomaar een dak* in de Prinsstraat 32, 2000 **Antwerpen** (weekdagen tussen 12 en 14u)

-op het secretariaat van het Provinciaal, Koninginnelaan 141, 1030 **Brussel**,

- op het secretariaat van de Oude Abdij te **Drongen** (tijdens de kantooruren) of op de eerste zondag bij *Voedsel voor onderweg*,

-in het Jezuïetenhuis te Heverlee, Waversebaan 220, 3001 **Heverlee** (weekdagen 9-18u).

Lukt dit niet, neem dan contact op met gcl.berichten@telenet.be en we kijken hoe de agenda's bij Leo komen.

VAN HARTE DANK!

Goede waarnemers

God,
geef ons het vermogen
om in het donker van de nacht
het licht van die ene ster te zien.
Om in moeilijke tijden
een sprankje hoop te ontdekken.
Om als alles verloren lijkt
toch die ene uitweg
op het spoor te komen.

Geef ons het vermogen
om midden in het geweld
oog te hebben voor
de vredeskansen die er zijn.
Om in alle negatieve dingen
toch iets positiefs te ervaren.
Om in het gewone
iets bijzonders te zien.

Geef ons het vermogen
om in de ruwe bolster
de blanke pit te ontdekken.
Om achter een stoere buitenkant
een kwetsbaar stukje mens
te vermoeden.
Om in doodgewone mensen
iets van uw licht te zien.

Greet Brokerhof-van der Waa